

[Ingeborg Hansen.]

naar en Tiltaleform ikke anvendes, fordi den praktisk talt er uanvendelig i det store og hele, saa har den ikke sin Berettigelse, og Udvalgets Flertal har derfor ønsket at foreslaa den Ændring, at man gaar over til at anvende den Tiltaleform, der bruges i Folketinget, og som har været anvendt der lige siden 1918, uden at man har hørt om nogen Utilfredshed med den, den Tiltaleform altsaa, at man benævner Medlemmerne ved Navn med Tilføjelse blot af „Hr.“, „Fru“ eller „Frøken“ og saa naturligvis i øvrigt med den almindelige høflige Form „det ærede Medlem“.

Dette Forslag til en Ændring anbefaler et Flertal af Udvalget, nemlig Socialdemokrater, Radikale og Konservative, medens Venstre ikke har ønsket at være Medforlagsstiller.

Jeg kunde ønske at føje til, at for mit personlige Vedkommende vilde jeg have anset det for tilstrækkeligt, om der kun havde staaet „Hr.“ eller „Fru“, med Udeldelse af Ordet „Frøken“, idet jeg mener, at Udtrykket „Frøken“ allerede er ved at blive forældet, hvor Talen drejer sig om voksne Mennesker. Jeg har ikke villet stille Forslag om det for ikke at vække en unødigt Debat, som ingenting vilde føre til, jeg har blot villet pege paa det. Det er min Tro, at inden vi er naaet 5 Aar frem i Tiden, vil det blive betragtet som en Selvfølge, at man ikke bruger Ordet „Frøken“ om voksne Mennesker.

Forretningsordenen for Landstinget staaer for en Optrykning, og det faldt da naturligt for Udvalget at gennemgaa Forretningsordenen for at se, om der ikke var andre Ting, der burde ændres, eller Uklarheder, der burde fjernes. Som Følge af denne Gennemgang er der stillet to andre Forslag om Ændringer.

Det første Forslag angaar en rent sproglig Ændring til § 19. Der staaer nu: „naar begge Ting er blevet enige“. Det er almindelig Dansk og rimeligt at skrive: „naar Tingene er blevet enige“, hvor det kun drejer sig om to — Enighed forudsætter jo i alle Tilfælde to. Denne sproglige Ændring er hele Udvalget enig om at foreslaa.

Den anden Ændring angaar § 47, og herom stilles der Forslag af et Flertal bestaaende af Socialdemokrater, Radikale og Venstre, medens de Konservative ikke har villet gaa med til den. Ændringen tilsigter kun at fjerne en Uklarhed, som indeholdes i Ordet „stemmegivende“, og at bringe Paragraffens Ordlyd i klar Overensstemmelse

med det, der har været Praksis her i Tinget. § 47 omhandler de Tilfælde, hvor der foreslaas Afvigelser fra Forretningsordenens Frister, og hvor der forlanges $\frac{3}{5}$ Majoritet for at kunne fravige disse Frister. Der staaer i Forretningsordenen: naar $\frac{3}{5}$ af de stemmegivende Medlemmer derom er blevet enige. Ordet „stemmegivende“ maa naturligt forstaas som omfattende baade dem, der stemmer ja, altsaa for Forslaget, dem, der stemmer nej, altsaa imod Forslaget, og dem, der slet ikke stemmer eller svarer: Stemmer ikke, og denne Forstaaelse er ogsaa udtrykt i Forretningsordenens § 39, Stk. 2. Meningen med § 47 er jo blot ved disse Lejligheder at forlange en kvalificeret Majoritet i Stedet for det almindelige Flertal, som man anvender ved andre Afstemninger, og lige saa lidt som man ved en almindelig Flertalsafstemning maa medregne de Medlemmer, der ikke stemmer, lige saa lidt skal de medregnes ved en Afstemning, hvor kvalificeret Majoritet forlanges.

Denne Forstaaelse af § 47 er ogsaa praktiseret. I Samlingen 1937—38 foreslog Formanden at fravige Forretningsordenens Frist for et Lovforslags anden Behandling, og dette Forslag modsatte Partiet Venstre sig. Der blev foretaget Afstemning, hvor 36 stemte for Forslaget, 20, nemlig Venstre, imod, medens de Konservative afholdt sig fra at stemme, og med disse Tal, 36 og 20, var de fire Partier enige om, at Forretningsordenen var sket Fyldest: der var $\frac{3}{5}$ Majoritet. Man regnede naturligt ikke de Stemmer med, som hverken var afgivet for eller imod. Men for at forebygge mulig Misforstaaelse og for at undgaa, at man i paakommende Tilfælde skulde slaa tilbage for at se, hvad Praksis har været, har Udvalgets Flertal ment det hensigtsmæssigt, nu da man skulde have Forretningsordenen optrykt, at fjerne denne Uklarhed fra § 47 og skrive, at Afvigelse kan finde Sted, naar $\frac{3}{5}$ af de Medlemmer, der stemmer enten for eller imod Afgivelsen, derom er enige.

Med disse Bemærkninger vil jeg paa Udvalgets Flertals Vegne anbefale, at Ændringerne vedtages i Overensstemmelse med Indstillingen.

Rytter: Mit Parti kan tiltræde Ændringsforslag Nr. 1, som er rent formelt. Ligeledes kan vi tiltræde Ændringsforslag Nr. 3. Vi føler os bundne af den Afgørelse, som de fire Partier traf i sin Tid, og vi føler os saa meget desto mere bundne, som vi allerede dengang syntes, det var den rette Fortolkning, uagtet den gik ud over Partiet Venstre. Ligesom vi dengang tog